

ZILVER BLAD

05

*Mieke
Schauvliege
over PFOS*

08

*Brief aan onze
voorzitter*

09

*Terugdenkend
aan Bert*

14

*Mis ons
congres niet!*

Tijd om uit te breken!

Vooruitkijken kon altijd, maar iets plannen was van een andere orde. We leerden ermee leven, maar legden er ons niet bij neer. Nu de terrassen weer open zijn en ook 'binnenkamerse' activiteiten toegelaten, nemen we stilaan afscheid van de webinars en andere webredacties. We krijgen terug zicht op vergaderingen in vlees en bloed en plannen weer wandelingen en fietstochten. En... iets waar we vooral naar uitkijken: ons driedaags Biodiversiteitcongres, op 1, 2 en 3 oktober. Meer hierover in dit nummer.

Schrijf je wel tijdig in!

De Redactie

Eerste keer Zilverblad?

Je bent lid van Groen en ouder dan 55. Dan ontvang je dit blad en ook de digitale nieuwsbrieven van GroenPlus. Waarom? Op je 55ste heb je veel ervaring opgebouwd. Kinderen hebben het ouderlijk nest verlaten. Je krijgt kleinkinderen. Je pensioen komt stilaan dichterbij. Je bekijkt opnieuw je maatschappelijke engagementen. Op die veranderende situatie wil GroenPlus, de ouderenwerking van Groen, inspelen. Met allerhande interessante activiteiten.

Als actief lid van Groen kan het zijn dat onze werking nog niet bij je aantikt. Geen probleem. Misschien ontvang je ook liever geen papieren Zilverblad (*) in je bus; of onze digitale nieuwsbrief, bij gebrek aan tijd bv. Geef dan een seintje aan eindredacteur walter.decoene@telenet.be.

(*) Zilverblad kan je ook lezen op onze website www.groen-plus.be, onder de rubriek 'Het kan anders'.

Mieke Vogels
voorzitter

Een vleugje poëzie

*Laatste ochtend **

*Snor zonder baard
kwispelende staart
oortjes als sprieten
heerlijk genieten*

*Oogjes die twinkelen
samen gaan winkelen
wachten aan de deur
met fleurig humeur*

*Nog één avond
lachen naar Venus
blaffen naar de maan*

*Nog één ochtend
rennen naar vogels
happen naar vlinders
en naar adem*

Het is voorbij

*Elke seconde is voor eeuwig
gedaan*

** Ketje werd op 25 juni 2020 geëthanaseerd,
was 14 jaar Joris' beste maatje
en rust nu vredig tussen bloemen en planten.*

'We stellen de Mechelaars voorop!'

'Ik ben nog bezig met de verdeling van 36.400 zonnebloemkaarten, maar laat je vragen maar komen!' Zo reageerde Anjes Dierens (intussen 73) op onze vraag 'of we haar konden strikken voor een interview op afstand'. Die Zonnebloemactie intrigeerde ons. Maar daarover zo dadelijk meer.

Anjes is de 2de uit een gezin met 9 kinderen. Ze hadden het thuis niet breed, maar iedereen kon studeren. Anjes werd onderwijzeres. Daar had ze, vindt ze nu, veel te hard voor gewerkt. 'Om een hoog procent te halen. Tja, het inzicht komt pas na jaren, hé!'

Uit haar jeugd herinnert Anjes zich de bivakken met de Chiro. Vader en moeder vingen toen nog 2 Poolse kinderen van 'Jeugd Zonder Land' op. Met 11 kinderen gingen we toen op kamp. Een plezante boel!

Vader Dierens stierf op zijn 53ste. 'Niet gemakkelijk', getuigt Anjes: 'maar ons moeder was nogal sociaal ingesteld en werkte als vrijwilliger in jeugdhuis 'Tsentroem'.

In 1971 trouwt Anjes met Joan Pepermans en samen krijgen ze 3 'toffe' kinderen. Eerst wonen ze in een groot huurhuis, met verschillende gezinnen en alleenstaanden. Een soort cohousing, avant la lettre. Maar dat was pas een begin. In 1981 kopen ze met 5 mensen een oude schrijnwerkerij. Heel wat verbouwingen verder wonen Anjes en Joan er nog met het gezin van hun zoon en met andere mensen.

Als groene is Anjes een oudgediende. Al in 1982 wordt ze lid van Agalev. Dat jaar neemt Agalev Mechelen voor het eerst deel aan de verkiezingen. Het levert hen 1 raadslid op.

Anjes: 'Eigenlijk wortelde Agalev, net als de Kindertelefoon, de Brailleliga en de Wereldwinkel, in jeugdhuis 'Tsentroem'. Via studiedagen en congressen van Groen raakte ik ook betrokken bij GroenPlus.'

Anjes raakte niet enkel betrokken, ze ontwikkelde zich al gauw tot een van de trekkers van de groep. Na de start van GroenPlus provincie Antwerpen werd ze de nooit aflatende secreta-

ris. Geen enkel belangrijk woord, of het staat in haar verslag.

Een vraag die we ons deze dagen geregeld stellen: hoe zou het zijn met...?

Met Anjes en Joan valt dat, zo blijkt, best mee. Anjes: 'Doordat we 'kangoeroe wonen' zien we onze kleinkinderen in de tuin spelen. Ze zijn wel 'gedrild', om ons niet ziek te maken. De eerste maanden corona verliepen erg rustig. Vergaderingen, begeleidingen en uitstappen vielen weg. Stilaan volgden de webinars. Goed dat we zo contact konden houden met onze 'geestesgenoten'. De laatste weken waren we volop bezig met onze Zonnebloemactie. Die kwam er n.a.v. 25 jaar Groen in het stadsbestuur. We vonden dat we dat op een andere manier in het licht moesten zetten dan met een gewoon huis-aan-huisblad. Met deze actie wilden we niet onszelf of onze mandatarissen, maar de Mechelaars vooropstellen. Door hun steun en stem kan Groen al 25 jaar mee besturen.'

Waaruit bestaat jullie actie dan en hoe heb je er zelf aan meegewerkt?

Anjes: 'We postten zo'n 43.000 kaartjes in de brievenbussen. Daarmee maakten we onze actie bekend. Wie wou meedoen, zette zo'n kaartje voor het raam. Als antwoord bezorgden we een zakje met zonnebloempitten. Zelf hielp ik o.a. mee aan de verspreiding van zowat 10.000 zakjes. 1135 Mechelaars bestelden hun pitten online en een 'wildzaai-actie' (vooral getrokken door Jong Groen) bracht ook nog eens 120 deelnemers samen.'

Actie Zonnebloemactie is nu al een succes, misschien moet je het resultaat zelf maar eens gaan bekijken.

De Noordzee, een gedeelde zee

Belgen zijn niet de enigen die de Noordzee hebben. Wij delen ze met andere landen. Het Belgische deel bestrijkt slechts 0,5% of 3.454 km², even groot als een Belgische provincie. De Noordzee is één van de drukst gebruikte mariene gebieden ter wereld. Ze trekt verschillende activiteiten aan en over het gebruik ervan werden afspraken gemaakt. De federale overheid stelde een Marien Ruimtelijk Plan op, dat loopt van 2020 tot 2026. Om de zes jaar is het aan evaluatie, bijsturing of herziening toe.

Heel wat activiteiten op zee

Activiteiten op zee zijn: natuurbehoud, energieproductie, scheepvaart, baggerwerken, visserij, aquacultuur, zandontginning, zeevering, militaire activiteiten, toerisme, bescherming van wrakken, wetenschappelijk onderzoek en commerciële en industriële activiteiten.

In ons deel van de Noordzee komen meer dan 2000 soorten dieren en planten voor: vissen, zeevogels, zeezoogdieren, maar ook kleine diertjes zoals wormen, het zeepaardje, garnalen en schelpdieren...

De zee is een natuurkracht op zichzelf, met bedreigende en beschermende elementen. Er kan bij voor-

beeld geëxperimenteerd worden met het gebruik van kokerwormen om erosie tegen te gaan. Commerciële zandwinning is enkel toegelaten in de aangeduide gebieden. Tegelijk is de Noordzee een voedselbron, maar het oogsten moet duurzaam (zwaar beladen woord) gebeuren, zowel voor de visserij als voor aquacultuur.

De zee biedt wind-, getijden- en golfslagenergie. Energiegek als we zijn, lonken we naar de zee voor het groene kantje dat zee-energie biedt. In het huidige Ruimtelijk Marien Plan komen er drie nieuwe zones bij voor energiewinning. België heeft een windmolen-parkzone die 285 km² groot is, de prinses Elisabeth Windmolenzone; goed voor 4 GW aan hernieuwbare energie. Verder worden er ook corridors of gangen voorzien voor nieuwe pijpleidingen, om gas, elektriciteit en telecommunicatiekabels te transporteren. Het is beter kabels te bundelen dan ze elk apart op de zeebodem te leggen.

Schipper mag ik overvaren, ja of nee?

Onze Noordzee kent jaarlijks meer dan 300.000 scheepvaartbewegingen. In het Marien Ruimtelijk Plan zijn specifieke, veilige vaarroutes opgenomen; maar er staan ook

richtlijnen in voor de uitbouw van de zeehavens, baggerwerken en baggerstortplaatsen. Soms gaan er militaire activiteiten en oefeningen door op zee. Meestal zijn het schietoefeningen vanop het land naar zee en oefeningen om mijnen onschadelijk te maken. Schietoefeningen vanop het land zijn niet toegelaten tijdens weekends en vakantieperiodes, als er toeristische activiteiten plaatsvinden. Er is een munitie-destructieplaats in de Noordzee voorzien. Je blijft er als waterrecreant maar beter uit de buurt als er mijnen tot ontploffing gebracht worden.

Scheepswrakken en wetenschappelijk onderzoek

In onze Noordzee liggen meer dan driehonderd scheepswrakken. Tot februari 2020 waren er negen wrakken erkend als cultureel erfgoed onder water. Ze zijn tevens van belang als schuiloord en kraamkamer voor diverse soorten fauna, maar ook om te onderzoeken door liefhebbers en wetenschappers. Aan nog ander wetenschappelijk onderzoek biedt de zee tal van mogelijkheden, zoals de opvolging van het milieu, het weer, de invloed van de golfstroming, enz.

Info: www.marienruimtelijkplan.be

Mieke Schauvliege over PFOS

PFOS staat voor perfluorooctane sulfonic acid. Deze chemicaliën worden ook wel eens de 'forever chemicaliën' genoemd, omdat ze moeilijk afbreekbaar zijn. Ze worden in diverse studies gelinkt aan mogelijke risico's voor de gezondheid, zoals een verstoorde hormoonbalans en een verhoogd risico op kanker.

Op de Antwerpse Linkeroever wordt de aanleg van een nieuwe Scheldetunnel voorbereid, een cruciale schakel in het **Oosterweeltraject**. Op en rond die locatie zijn hoge concentraties PFOS vastgesteld. PFOS worden gebruikt om bv. tapijten en textiel water-, vet- en vuilafstotend te maken.

Vlaams parlementslicid **Mieke Schauvliege** (Groen) ondervroeg de ministers Lydia Peeters (Open VLD) en Zuhail Demir (N-VA) over het mogelijk grondverzet van het Oosterweeltraject naar de kleiputten van Boom en het Wonderwoud in Gent. Groen wil dat die grond niet verspreid wordt over Vlaanderen, tot er meer duidelijk is.

'Hier is **geen sprake van zorgvuldig beleid**', stelt Mieke. 'De toegelaten hoeveelheid PFOS in Vlaanderen, bv. voor bouwwerken, wordt bepaald door de vervuiling in de grond zelf. Er staan geen afdwingbare normen in de wetgeving, enkel 'richtnormen'. Dat antwoordde Demir op Schauvlieges vraag over de Vlaamse normen van de chemische stoffen PFOS. 'Dit is de wereld op zijn kop: vervuilde gronden die de norm vastleggen,' vindt ze. 'Er zijn geen echte wettelijke normen en wat er is, verandert voortdurend. In juni 2020 werden richtnormen gelanceerd. Die voor het verspreiden van grond was toen 0-8 microgram (μg) PFOS/kg grond. In april 2021 werd diezelfde norm aangepast naar 0-3 μg PFOS/kg grond. Intussen was de

omgevingsvergunning voor Oosterweel wel al afgeleverd... op basis van de 8 μg -norm. Dergelijke koerswijzigingen boezemen niet veel vertrouwen in.' Op haar bezorgde vraag hierover, antwoordde minister Peeters dat er geen grond met PFOS de Oosterweelwerf zal verlaten, ook niet met 3 tot 8 μg PFOS/kg grond. 'De grond bedoeld voor Boom en Gent, komt van de Antwerpse Rechteroever en bevat geen PFOS', beweert Peeters.

De **PFOS-normering** staat in Vlaanderen nog in haar kinderschoenen. In Nederland werd de problematiek dringend aangepakt. Al in 2019 werd de impact van PFOS op de bouwsector en de industrie vergeleken met die van het Stikstofarrest. Daardoor dreigden bouwwerven te worden stilgelegd. Onze noorderburen pakten dan ook uit met een plan om de regelgeving te verfijnen. Schauvliege weet dat Vlaanderen ook een actieplan heeft, maar dat loopt volgens haar veel trager. 'Er is een bio-monitoringonderzoek opgestart in 2020, waarvan de resultaten pas gekend

zullen zijn tegen 2022. Dat onderzoek moet uitwijzen hoeveel van deze stoffen in het lichaam zitten en wat de impact op onze gezondheid is. Veel te laat, want de bouwwerken aan de Oosterweel zijn al van start gegaan.'

Groen dringt nu aan op een **hoorzitting** met OVAM, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij. Mieke Schauvliege: 'In Nederland heeft het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) al gewezen op de verstrekende gevolgen van PFAS in het milieu en voor het menselijk lichaam. Het is daarom nodig dat OVAM in het Vlaams parlement uitlegt waarom het onderzoek zo traag op gang komt.'

Groen wil ook dat het principe dat de vervuiler betaalt, wordt toegepast. 'Het chemiebedrijf 3M, dat vlakbij de Oosterweelwerf ligt, is verantwoordelijk voor de PFOS-vervuiling. Zij moeten de site saneren. Het kan niet zijn dat de Vlaming naast de hoge kosten voor Oosterweel er nog een factuur van de vervuiling bovenop krijgt', zegt Schauvliege.

Je woning beter isoleren

Veel GroenPlusers hebben een eigen woning, ooit verworven in een tijd dat de aandacht minder ging naar het energiegebruik, terwijl dat nu juist een belangrijk ecologisch item is. Reden genoeg om te bekijken hoe we onze woonsituatie kunnen verbeteren.

Deze regering heeft de ambitie dat tegen 2050 alle bestaande woningen (zo'n 3 à 4 miljoen) energiezuinig zouden zijn. Omdat 2050 ver af lijkt, wordt de urgentie onvoldoende gevoeld. Om die doelstelling te bereiken, is het namelijk nodig dat elk jaar minstens 100.000 woningen volgens de laatste voorschriften worden geïsoleerd. (Voor woningen met een beschermd statuut worden uitzonderingen gemaakt.)

Recent gebouwde woningen en professioneel begeleide verbouwingen voldoen ruim. Sinds 2006 zijn gradueel eisen gesteld. Daardoor zijn die uit de eerste jaren spijtig genoeg al onvoldoende geïsoleerd!

Vooraf **oudere woningen** zijn het probleem. Daarom heeft de regering een Renovatiepact uitgewerkt, volgens hetwelk daken, muren en vloeren extra geïsoleerd moeten worden. Als Groene kies je uiteraard voor natuurlijke isolatiematerialen, als minerale of houtwol, cellenbeton, kurk... Info hieromtrent vind je op www.vibe.be.

Je woning isoleren doe je best NU

Om te weten hoe sterk een bestaande woning moet geïsoleerd worden, spreek je best een EPB-deskundige aan en voor de technische consequenties een architect. Er komen namelijk aardig wat detailoplossingen bij kijken. Zo moet, naast isolatie, ook aan **ventilatie** gedacht worden.

In een bestaand gebouw dienen meestal andere bouwelementen afgebroken en vervangen, eer men isolatie kan aanbrengen. Daardoor wordt het kostenplaatje wel effe anders!

Hoe maak je het haalbaar?

Uiteraard heeft het geen zin om nu slechts voor de helft van de isolatiedikte te voorzien en de rest pas veel later. Elke ingreep doe je best volgens de gestelde eisen. Faseren kan door bv. eerst de daken volgens de norm te isoleren en later de muren, enz... Ik merk op dat men meestal vergeet, dat de plaats en de uitvoering van nieuwe ramen afhangt van de finale versie van de geïsoleerde muren!

Het is nodig dat zoveel mogelijk eigenaars nu de handen uit de mouwen steken

Voor senioren is er wel het probleem dat het om een zware investering gaat, terwijl de leenmogelijkheden beperkt zijn. Toch blijkt statistisch dat juist voor veel 50-plussers die investering het meest haalbaar is. Een investering die zich terugverdient via een lagere energiekost.

Wie op een appartement woont, kan zelf weinig ondernemen, maar mag zich ooit verwachten aan een initiatief van de syndicus of de raad van mede-eigenaars, waarbij de kosten te delen zullen zijn.

We mogen stellen dat het einddoel van het Renovatiepact niet zal gehaald worden zonder een planning voor de komende jaren, vanuit de overheid. Dit zou kunnen via een bewustmakingscampagne en een faseringsplan, al of niet met ondersteuningsmaatregelen. Specifiek voor senioren kan men bv. aangepaste leenmodaliteiten ontwikkelen. Dit al of niet in samenwerking met de latere erfgenamen, want het gaat uiteindelijk om een investering in de toekomst.

Waardevermindering van slecht geïsoleerde gebouwen zal zich straks sowieso aandienen

Een andere optie als senior, is te verhuizen naar een aangepaste woonplek, het eigen huis te verkopen en zo de klus over te laten aan de jongere kopers.

Wijs, grijs en puber

Pleidooi voor de burgerlijk ongehoorzame senior

JEAN PAUL VAN BENDEGEM

In dit boek roept de auteur als jong gepensioneerd op tot verzet, tot burgerlijke ongehoorzaamheid van wie hij noemt, de verworpen senior. Zelf wenst hij geen tips te geven. Bij zijn emeritaat, oppensioenstelling als hoogleraar, kreeg hij het gevoel als 'oudere' uitgerangeerd te zijn. De auteur kiest bewust voor het woord 'senior' i.p.v. oudere, laat staan bejaard. Op het begrip senior kan men echter geen leeftijd plakken. Het moet gezien worden in tegenstelling tot het woord junior.

Als senior wordt de prof geconfronteerd met een veranderde maatschappelijke positie. Eenmaal senior vallen heel wat onaangename dingen weg en krijgt men de mogelijkheid vele dingen te doen waarvoor men vroeger geen tijd had. Van Bendegem verzet zich tegen wat hij noemt 'griseïsme', in Frankrijk heeft men het over 'agisme'; wat overeenkomt met het verwerpen en onderschatten van de senioren.

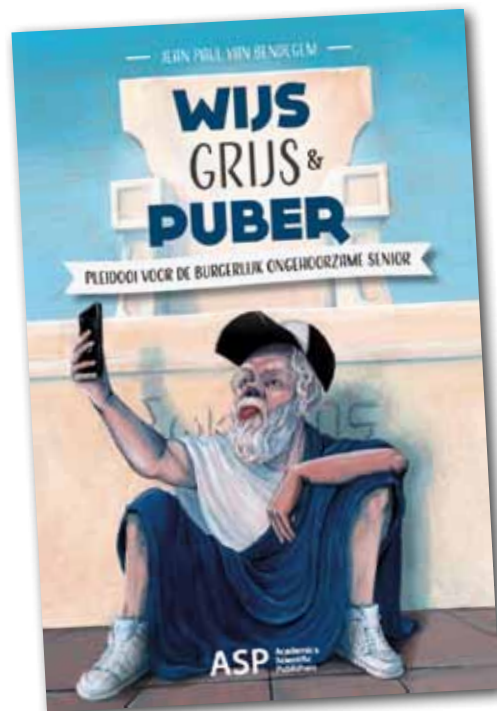
Ze zijn gewoon personen zoals eenieder. Het is niet omdat ze ouder zijn dat ze ineens niets meer kunnen, of tot niets meer in staat zijn.

Het essay begint met een lange aanloop over wijsheid, een begrip dat aan rehabilitatie toe is. Het is een manier om met kennis om te gaan. Senioren hebben een vorm van wijsheid verkregen door levenservaringen, maar zijn daarom niet allemaal wijzer; zoals niet alle jongeren niet of minder wijs zijn.

Met wetenschap, wijsheid en kunde schetst de auteur wat het betekent om vandaag senior te zijn. Veranderingen komen vaak uit de jeugd (Greta Thunberg e.a.). Men kan niet echt een leeftijd kleven op begrippen als 'wijs' of 'oud zijn'. In bepaalde culturen is oud gelijk aan wijs.

Een opmerking die men weleens hoort is dat senioren veel kosten aan de maatschappij. Senioren lijken maatschappelijk waardeloos, maar als consumenten zijn ze wel een motor van de economie. Daarnaast zijn ze belangrijk in de cultuur; zijn ze actief, o.a. door zich verder te vormen, ze doen aan vrijwilligerswerk, ...

Het laatste luik van het boek gaat over het begrip puber, waarbij de auteur oproept tot gerontopuberaal gedrag. Er zijn grofweg drie fasen in het leven, m.n. jeugd, volwassene en senior. Senior is vaak een voortzetting van de tweede fase en het is een volwaardige fase. Men herontdekt zijn eigen lichaam (vb. pijnlijke spieren), maar ook de seksualiteit. Trappen lopen verloopt anders (1 per 1, i.p.v. 2 per 2). Mentaal verandert er wat, al verschilt dit veel tussen senioren. Men moet ook wijsheid ontwikkelen om met die veranderingen om te gaan. Iedereen maakt dit voor zichzelf uit. Als atheïst is voor Van Bendegem het leven belangrijk, omdat de dood een definitief einde is.

De perceptie van de leeftijd en de gevolgen variëren zeer van mens tot mens. Idem met het antwoord op de vraag: 'Hoe oud wil je worden?'. Dat antwoord verschilt volgens de leeftijd.

'Wijs, grijs en puber' is geschreven in de stijl van professor Van Bendegem. Soms grappig, soms filosofisch en doorspekt met wat wiskunde; maar in het algemeen heel wijs, zoals het beeld van Socrates op de cover: in toga, met baseballpet, sneakers en smartphone. Een aan te raden essay voor alle pubers, zowel jong als oud.

Prof. Jean Paul Van Bendegem is professor emeritus van de VUB, is wiskundige en filosoof. Hij is ook ambassadeur van Grootouders voor het Klimaat en gekend voor zijn humor, zijn relativiseringsvermogen en zijn aanstekelijke lach.

Brief aan onze voorzitter

*Mevrouw de voorzitter,
Beste Meyrem,*

Steeds meer GroenPlusers maken zich zorgen over het openbaar vervoer in Vlaanderen. Haltes worden afgeschaft, lijnen worden geschrapt, extra overstappen zijn nodig om je bestemming te bereiken...

De Lijn en de Vlaamse overheid onderhandelen over een nieuwe overeenkomst. Welke diensten moet De Lijn leveren voor de subsidie die ze krijgt? Tegelijk wil De Lijn zich reorganiseren. Niet de basismobiliteit, wel de basisbereikbaarheid wordt het uitgangspunt. Dit betekent dat De Lijn prioritair inzet om reizigers vlot van en naar school of het werk te brengen. **Voor vele ouderen** gaat het niet over school of werk, maar **is het openbaar vervoer wel de sleutel tot hun sociaal netwerk**; het wekelijks bezoek aan de markt, de afspraak met een vriend of vriendin, de activiteit in het sociaal dienstencentrum...

In vele landelijke gebieden komt er minder openbaar vervoer, soms hebben mensen zelfs geen bus meer in het weekend. De Lijn verzorgt de verbindingen via de grote wegen, maar bedient de woonkernen niet langer, waardoor mensen veel verder moeten stappen naar een halte. Ook in stedelijke gebieden worden tram- en buslijnen afgeschaft, verkort. Het aantal overstappen neemt toe, vaak op plaatsen die die naam niet waard zijn.

Er is in deze corona tijden veel te doen om eenzaamheid en isolatie. Zo wil de Vlaamse regering, samen met de lokale besturen, investeren in zorgzame buurten, om het mentaal welbevinden van de Vlamingen en de sociale cohesie in de samenleving te versterken.

Dit klinkt wel erg hol op het moment dat dezelfde overheid het aanbod van De Lijn en de mobiliteit van kwetsbare mensen afbouwt.

Groen groeide uit de Groene Fietsers en profileerde zich in het verleden vooral als fietsen-treinpartij. Groenen kiezen liever voor de fiets dan voor tram of bus. Ondertussen zijn steeds meer mensen in Vlaanderen 65-plus en voor hun mobiliteit afhankelijk van het 'nabije' openbaar vervoersaanbod.

De voorbije decennia waren het vooral groene burgemeesters die hun nek uitstaken om samen met De Lijn nieuwe tramlijnen te realiseren; Ingrid Pira in Mortsel, Willy Minnebo in Zwijndrecht. Ook vandaag trekken Groen schepenen de kaart van het openbaar vervoer in hun regio.

Mevrouw de voorzitter, GroenPlus zou graag zien dat onze partij zich ook op Vlaams niveau sterker profileert op het regionaal vervoer, op het beleid van De Lijn. De Vlaamse regering weigert te investeren in openbaar vervoer. De verschraling van het openbaar vervoer duurt nu al 10 jaar. De klimaatdoelstellingen zullen we niet alleen halen door de vergroening van de bedrijfs-wagens. Een klimaatbeleid dat ook sociaal is motiveert mensen om hun wagen in te ruilen voor kwalitatief en betaalbaar openbaar vervoer. Vandaag verder besparen op openbaar vervoer is onaanvaardbaar.

Mevrouw de voorzitter, we vragen u om het voortouw te nemen bij de organisatie van een Vlaamse statengeneraal over de toekomst van het openbaar vervoer. Een statengeneraal waar ook gebruikers van het openbaar vervoer, jongeren en ouderen, het personeel... een stem krijgen.

In Brussel, op federaal vlak en in Wallonië investeren Groene ministers wél in openbaar vervoer. We moeten die kracht gebruiken om ook Vlaanderen te dwingen om te investeren in De Lijn. Groen moet de partij van het openbaar vervoer zijn, niet alleen van de trein maar ook van de bus en de tram!

Met vriendelijke groeten,

Mieke Vogels
Voorzitter GroenPlus

Terugdenkend aan Bert

Bert Weyts ontviel ons op 19 april

We realiseerden ons al langer dat het einde nabij was, maar toch veraste het bericht. Bert is net geen 75 geworden. Hij vervoegde Groen in 2003, toen we als partij door een diep dal gingen. Bert vond het zonde dat het groene gedachtengoed zou verloren gaan. Daarom werd hij lid en zette hij zich meteen actief in. Zowel binnen Groen als bij de Antwerpse Groene Senioren, later bij GroenPlus.

Als eerbetoon vroegen we vrienden en bekenden wat hen altijd aan Bert zal herinneren.

'Tijdens een vergadering van Groen-Plus nationaal zuchtte ik eens 'dat ik zoveel foutmeldingen kreeg, als ik e-mails verstuurde naar leden'. Bert bood spontaan aan die mensen eens op te bellen en hen te vragen naar hun juiste mailadres. Kort daarna bezorgde hij mij een lijstje met wat ik zocht. Hij voegde eraan toe 'dat de meeste mensen BLIJ waren met zijn telefoontje.

Nu ik met pensioen ben, heb ik zelf meer tijd om te bellen. En inderdaad, de mensen die ik opbel vinden het meestal leuk om zo een praatje te slaan. Dank je wel voor deze les, Bert!' (Lieve Parmentier)

'Vandaag is het weer iets killer geworden op onze planeet. Hoe moet dat nu zonder Bert? Zo'n inspirator, zoveel positiviteit, zoveel levenslust. Dankbaar voor bijna 20 jaar warme vriendschap.' (Jan Cuyckens)

'Voor mij blijft Bert altijd de warme en gedreven werkbegeleider, die me opving bij de CM. En dan waren er de teamvergaderingen. Daar wist hij ons allemaal op zijn aparte, humoristische en vriendelijke manier –als een vader tegen zijn kinderen!- te motiveren, om steeds weer het beste van onszelf te geven. Ik blijf Bert in mijn hart dragen, hij was een bijzonder mens.' (Hilde Van Reeth)

'Augustus 2011 organiseerde Groen-Plus Limburg een eerste Groene Pluimenfietstocht. Ik was begeleider en er was afgesproken 'dat in de auto iemand met een beperking zou mee-reizen'. De kennismaking verliep vlot en na nog geen 20 km waren we vrienden. Beiden waren we hulpverleners geweest en we hadden dezelfde opleiding gevolgd... Bert was een poëet en hij kon de lezer in zijn diepste kern ontroeren. Voor Groen was hij een militant van de zuiverste soort, een schone mens.' (Ivo Thys)

'Bert, zo recht als je naar ons hart ging, zo diep zullen we je missen. Eeuwig vrolijk, vriendelijk en optimistisch. Vaarwel vriend.' (Ingrid Pira)

'GroenPlus in de Chapo. In volle vergadering hadden we hem niet horen komen, Bert. Zijn benen wilden niet mee, maar hij trok zich met armen en ellebogen de trap op; naar de eerste verdieping, naar die ene workshop die hij niet wou missen... Een kwinkslag, een bon mot en hij was er met zijn spitse tussenkomsten bij. Spontaan innemend, met een schouderklopje en steeds met de blik op een betere toekomst voor ieder. Zo was Bert te voeten uit.' (Jos Deraedt)

'Wat erg, we zullen Bert enorm missen. Hij stond altijd klaar om je met raad en daad bij te staan. Samen hebben we GroenPlus Vlaams Brabant opgestart.' (Mieke Matthijs)

'Bert moest je maar één keer gezien hebben om zijn enthousiasme te leren kennen en zijn inzet voor Groen. Maar je zag hem niet eenmaal, je kwam hem zo vaak tegen op vormingen, congressen, recepties... Steeds met de overtuiging dat het ook anders kon. Rust zacht, Bert!' (Kurt De Belder)

Ouderenzorg anders na corona

Buurtgebonden, met ruimte voor cohousing

We schreven het eerder al, de coronacrisis kan ook de 'goede crisis' zijn. De start van de ombouw van grootschalige woonzorgcentra naar kleinschalige woonzorgwijken. Alle bouwstenen liggen klaar, het draagvlak groeit. Maar zijn de initiatiefnemers van de huidige woonzorg wel bereid om mee te werken aan dit hoopvol perspectief?

Senioren nemen steeds vaker zelf initiatief en kiezen ervoor om samen een huis te huren of te kopen, om zo de woonkost te delen, minder eenzaam te zijn en elkaars mantelzorger te zijn. Enkele voorbeelden...

De **vzw Abbeyfield** is in ons land actief sinds 1995. Er is heel wat interesse van ouderen, maar de vzw moet opboksen tegen vooroordelen en tegenwerking. Na 25 jaar vechten zijn de eerste Abbeyfieldhuizen opengegaan in Gent en Leuven.

Vzw De Living gaat op zoek naar geschikte locaties, voor jonge senioren die samen willen investeren. De Living werkte cohousingprojecten uit in locaties met een ziel: een oud kasteeltje in Antwerpen, een klooster in Gent. De initiatiefnemers hoopten op een enthousiaste overheid, niets is minder waar.

Huisvestingsmaatschappij De Ideale Woning realiseerde al in 2014 haar project 'Bejaarden op kot'. Vijf alleenstaande 65+, met weinig inkomen en een beperkt sociaal netwerk, wonen samen in eigen buurt. Onlangs -in volle coronatijd- bezocht minister Beke dit initiatief in Borgerhout. 'Een mooi voorbeeld van hoe ouderenzorg anders en kleinschalig kan', noemde hij het. De realiteit: sinds 2014 tracht De Ideale woning

tevergeefs ook elders collectieve huizen voor kansarme ouderen te realiseren.

Altijd zijn er wel 55 redenen waarom een project net niet kan.

Bij **Villa De Proost** in Aarschot was de tegenkanting minder subtiel. Aan de burgemeester werd gevraagd het cohousingproject te verzegelen en de bewoners uit hun huis te zetten. De Zorginspectie ziet het project (dat geen subsidies krijgt) als een illegaal woonzorgcentrum!

De reactie van de minister: *'Samen met de sector bekijken we hoe alternatieve woonzorgvormen eruit kunnen zien. Wij geloven in gezellige, kleinschalige woonleefgemeenschappen binnen een grootschalig professioneel netwerk.'*

De huidige zorgbedrijven willen zelf beslissen wie kleine woonleefgemeenschappen mag realiseren. Overheidsmiddelen voor de ouderenzorg moeten immers binnen 'de familie' blijven.

Momenteel staan duizenden bedden leeg in de WZC. In plaats van dit aan te grijpen om de grootschalige instellingszorg af te bouwen, maakt minister Beke € 122 miljoen vrij om de leegstaande bedden te blijven betalen. De leegstand in de rusthuizen wakkert de commerciële logica nog aan. In sommige rusthuizen bestaat er een premie voor het personeel: € 500 bij het 'binnenhalen' van een bewoner!

De opeenvolgende CD&V-ministers hebben blijkbaar geen probleem met de commercialisering van de zorg. Ze delen 'de markt' met beursgenoteerde bedrijven. Tegelijk vuren ze wel de zorginspectie aan om vernieuwende initiatieven van onderuit te blokkeren.

Ondertussen betalen goeude ouderen zich blauw voor minimale zorg in 'zorgbedrijven'. Minder goeuden vereenzamen in onaangepaste woningen, zonder de nodige zorg en ondersteuning. Hoog tijd om te kiezen voor buurtgerichte zorg. Zorg op maat van de bewoners van de buurt, zorg die initiatieven van onderuit stimuleert en niet afstraft.

Dekolonisatie... en ontwikkelingssamenwerking

Onze generatie groeide op met de naweën van de kolonisatie. Landen bevochten hun onafhankelijkheid, maar hun zelfbeschikking was ver weg; de vroegere kolonisator wilde zijn macht behouden. De koude oorlog werd vaak uitgevochten in de ex-kolonies, denken we maar aan de vreselijke oorlog in Vietnam (1955-1975).

In 1960 verklaarde koning Boudewijn Congo onafhankelijk. Tijdens zijn speech bracht hij hulde aan Leopold II. Verkozen premier Patrice Lumumba reageerde vinnig. Hij werd kort daarna vermoord. Te onafhankelijk was nu ook weer niet de bedoeling.

In 1962 wordt de Belgische Dienst voor Ontwikkelingssamenwerking opgericht. Die dienst werd bevolkt met gewezen koloniale ambtenaren, 'vertrouwd' met Congo. Van meet af aan is ontwikkelingshulp de voortzetting van de koloniale werkelijkheid. Programma's worden opgezet onder de noemer hulp en solidariteit, maar garanderen vooral dat de voormalige kolonie een wingewest blijft. In de jaren zestig ontstaat ook een brede beweging die echt solidair wil zijn met de 'derde wereld'. Tienduizenden ontwikkelingswerkers engageren zich in ngo's: 11.11.11, Artsen zonder Grenzen, Oxfam, Broederlijk Delen, Mamas for Africa... Hun doelstelling is o.a. de plaatselijke bevolking weerbaar maken.

Ontwikkelingshulp wordt ook georganiseerd door de VN, binnen de WHO, de Wereldgezondheidsorganisatie, Unicef, FAO, UNEP... Deze organisaties worden multilateraal bestuurd en zijn dus niet 'koloniaal'. Ze zijn wel afhankelijk van de middelen van de lidstaten. Wie het meest inbrengt domineert het beleid. De organisaties

worden ook steeds vaker misbruikt. Voormalig Amerikaans president Trump trok zich terug uit internationale hulporganisaties om zich te profileren: 'America first'.

De internationale hulporganisaties worden ook minder belangrijk, terwijl het belang van de Wereldbank en het IMF toeneemt. In ruil voor steun dwingen ze ontwikkelingslanden om vooral voor de export te produceren. Zo verwerven ze deviezen om hun schulden af te betalen. Die landen investeren ondertussen minder in gezondheidszorg, onderwijs, hulp aan boeren, infrastructuur... En wat te denken van ontwikkelingsgeld dat gebruikt wordt voor 'witte olifanten'? Zo bouwde een Belgische bedrijf een flessenfabriek in Tanzania, om de economie in het land te ondersteunen. Alleen, er was op die plek geen water of elektriciteitstoevoer, er werd dus nooit een fles geproduceerd. De schuld van de Belgische fabrieks-bouwer werd kwijtgescholden met... ontwikkelingsgeld!

Ons land engageerde zich 25 jaar terug om 0,7% van het BNP te beste-

den aan ontwikkelingshulp. Dit cijfer werd nooit bereikt! Bovendien worden de middelen voor ontwikkelings-samenwerking steeds vaker afgeleid. Rijke landen engageren zich in internationale afspraken, om de ontwikkelingslanden bij te staan bij het realiseren van internationale doelstellingen; zoals de klimaatdoelstellingen, de versterking van de wereldwijde biodiversiteit... Die engagementen worden maar deels nageleefd en betaald met de budgetten voor ontwikkelingshulp. De laatste jaren wordt ontwikkelingsgeld trouwens steeds vaker gekoppeld aan migratiebestrijding.

Dat de resultaten van ontwikkelingshulp vaak ter discussie staan zal niet verbazen. Ontwikkelingshulp werd inmiddels ontwikkelingssamenwerking. Zo lang de machtsrelatie, rijk land versus niet rijk land, niet gesloopt wordt, is er van 'samenwerking' geen sprake!

Een volgende bijdrage gaat over de hefbomen om onze ontwikkelingssamenwerking te dekoloniseren.

(met dank aan Eddy Boutmans)

Een hond in de keuken

Lang geleden zag men de hond dikwijls als een 'praktisch gebruiksvoorwerp'; als lastdier voor een hondenkar gespannen; als waker bij een bedrijf of op de hoeve; als hulpje bij de jacht. In hun nachtverblijf lagen ze soms vastgeketend in een min of meer beschut hok; winter en zomer slapend op de stenen grond. Na jaren hard werken en trouw geblaf mocht zo'n beest dan naar de hondenhemel. Ik laat aan je verbeelding over hoe, als kind heb je dat misschien wel meegemaakt.

Sindsdien hebben de meeste honden wel een upgrade meegemaakt. Specifieke rassen krijgen een opleiding tot politiehond bij rellen, als snuffelhond bij de douane en bij reddingswerken, als geleidehond voor blinden en gehandicapten en als gezelschapdier voor dementerenden.

Zin in het leven

Eenzaamheid is, vooral bij ouderen, een gekend probleem. Senioren die

alleen vallen, voelen zich, dikwijls en begrijpelijk, eenzaam. De zin van hun leven is zoek, ook omdat ze geen biologische functie meer kunnen vervullen. Het gebeurt niet zelden dat degene die overblijft, kort na het overlijden van de partner, er ook het loodje bij neerlegt. En dat is niet altijd te wijten aan de leeftijd. Ook wanneer de kinderen een eigen leven buitenshuis hebben gevonden, krijgen koppels het soms moeilijk, ook binnen hun relatie.

Soms vinden ze de zin van het leven terug in een biologische functie, zoals het bezit en de verzorging van een hond(je). Een aanrader. Wie nog nooit het leven met een hond heeft gedeeld, weet niet hoeveel liefde en vriendschap zo'n beest(je) uitstraalt en dat zonder bijbedoelingen. Ik durf te beweren dat ik nog nooit een mens heb ontmoet die zo vriendelijk tegen mij was als ons Ketje.

En dat Theo, onze huidige viervoeter, zich geïntegreerd heeft in het gezin, toont zijn interesse voor 'Dieren in nesten'!

Vriend van ouderen

Jaren geleden voerden de Antwerpse Groene Senioren onderzoek naar de toegankelijkheid voor honden en andere huisdieren in rust- en verzorgingstehuizen. Toen werd stil aan duidelijk dat het contact met een dier, naast verstrooiing, ook

een positieve uitwerking had op de gemoedstoestand van de bewoners. Echter, de meeste RVT toonden zich nog afkerig om honden toe te laten. Alleen voor geleidehonden werd een uitzondering gemaakt. Ook een vogeltje in een kooi, of een goudvis in een bokaal konden een directie verschalken.

Het argument om huisdieren te weren was meestal van sanitaire aard. Ook werd mogelijke rustverstoring (!) als motief opgegeven.

Dementiehonden

Met de stroom aan regels en voorschriften is de toegang van huisdieren in RVT en andere instellingen er niet makkelijker op geworden. Wel heeft sinds enkele jaren de dementiehond zijn opwachting gemaakt.

IDé, de Innovatiekring Dementie, leert ons dat gezelschapdieren een eigen manier hebben om met mensen te communiceren. Niet met woorden, maar met aandacht en nabijheid. Vooral honden worden steeds vaker ingezet om dementeren te benaderen. Door het contact verminderen agressie en agitatie bij dementerenden.

Een dementiehond leert verkrampte handen masseren met zijn neus en contact te maken met mensen die onvoorspelbaar reageren of onhandig knuffelen of aaien. In tegenstelling met geleidehonden is een dementiehond niet bedoeld voor één persoon, hij komt alleen op bezoek. En dat wordt dus heel erg op prijs gesteld.

Komt er een ander landbouwbeleid?

In december 2019 lanceerden Commissievoorzitter von der Leyen en Vice-Voorzitter Frans Timmermans de Europese "Green Deal". Er volgde een voorstel voor een Europese Klimaatwet en een nieuwe biodiversiteits- en "Boer tot Vork"-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem. Beide strategieën passen in de uitwerking van de Europese Green Deal: tegen 2030 55% minder uitstoot van broeikasgassen, 50% minder pesticiden en antibiotica, 20% minder meststoffen en een serieuze opschaling van de biologische landbouw tot 25% in 2030.

De toestand is behoorlijk ernstig. Wetenschappelijke studies leren ons dat er geen echte ruimte geboden wordt aan de natuur op boerderijen. De intensivering van de landbouw leidde tot het verdwijnen van hagen, bloemstroken, akkerranden, venen en vijvers. Pas als minimaal 10-14% van de landbouwgrond niet-productief is, kunnen vogel- en andere dierenpopulaties zich herstellen. Natuurlijke vegetatie is ook gunstig voor het water en fungeert als buffer tussen akkers en waterlopen. Heggen en bomen helpen ook om bodemerosie en overstromingsrisico's te

voorkomen. De natuur heeft ruimte nodig op grasland, want als al het gras regelmatig of volledig wordt gemaaid voor vee, kan geen enkele grondvogel overleven, kunnen bloemen hun cyclus niet voltooien en is er geen voedsel voor vlinders.

De lopende onderhandelingen tussen het Europees Parlement en de landbouwministers over het hernieuwde Europese landbouwbeleid **gaan de verkeerde kant uit.**

Het is duidelijk dat het voorziene budget voor biodiversiteit tekortschiet. Jaarlijks €15 miljard is er nodig om boeren en boerinnen die een bio-diversiteitsvriendelijk beheer voeren te kunnen vergoeden. Geld voor de natuur kan een inkomen zijn voor de boeren. Lange-termijncontracten voor milieuzorg maken boeren veerkrachtiger, want de inkomsten uit de voedselproductie schommelen met de marktprijzen en de inputkosten. De betalingen voor ecosysteemdiensten zijn stabiel en voorspelbaar.

In de week na Pinksteren werd een ultieme, maar niet geslaagde poging gedaan om de hervorming van het Europese landbouwbeleid vast te

leggen in wetteksten. Er komt een herkansing midden juni 2021.

Wordt het nieuwe Europese landbouwbeleid dan compatibel met de Green Deal, de Boer-tot-vork- en de biodiversiteitstrategie?

De Europese landbouwbegroting bevat twee pijlers.

Pijler 1 wordt verdeeld over de directe steun en de eco-schema's. De directe steun is het bedrag dat elke landbouwer per hectare krijgt. Wanneer hij/zij bepaalde milieuregelgeving overtreedt, verliest hij/zij deze steun. Eco-schema's zijn jaarlijkse contracten tussen landbouwer en overheid, om extra maatregelen te nemen op vlak van milieu, klimaat of dierenwelzijn.

Pijler 2 is het Fonds voor Plattelandsontwikkeling. Hieronder vallen investeringssteun en milieu- en klimaatmaatregelen.

De eisen van de Europese groenen en de natuur- en milieuverenigingen zijn duidelijk. Om de Green Deal te verzoenen met het Europese landbouwbeleid moet in pijler 1 minstens 40% van het totale budget (20% voor klimaat en 20% voor biodiversiteit) worden besteed. Het finale akkoord voorziet wellicht maximaal 25% tegen 2025. Dat is ondermaats. In pijler 2 moet 35% van het beschikbare budget gereserveerd worden voor milieu- en klimaatmaatregelen. Ook dat cijfer is hoger dan wat op tafel ligt. De onderhandelingen gaan dus niet de goede kant op.

Daarom moeten we blijvend druk zetten op de Europese Parlementsleden en de Ministers van Landbouw. En als het finale akkoord ondermaats blijft, moet het Europees Parlement het gewoonweg verwerpen.

Mis ons congres niet!

Bijna werd het zoals in het liedje van Gerard Cox. We hadden er inderdaad zolang naar uitgekeken en bijna was het ons ontglipt: het congres 'Biodiversiteit' dat we door corona tot tweemaal toe moesten uitstellen. Maar –laten we nog even hout vasthouden- nu komt het er toch aan op vrijdag 1, zaterdag 2 en zondag 3 oktober. Veranker deze data, mocht je dat nog niet gedaan hebben, in je agenda.

Aan dit congres ging –corona ten spijt- maandenlang studiewerk vooraf. Een aparte werkgroep boog zich over de talrijke aspecten van de biodiversiteit en raakte zo nog meer doordrongen van het belang ervan voor ons voortbestaan en dat van onze kinderen en kleinkinderen.

Als praktische voorbereiding planden we ook een aantal wandelingen om, via direct contact met de natuur, een beter inzicht te verwerven. Sommige wandelingen dienden geschrappt, anderen konden gelukkig doorgaan. Zoals recent nog de wandeling met kleinkinderen in en rond de watermolen van Meerhout.

Wat mag je verwachten?

Als je drie dagen uittrekt om te congresseren, mag en moet dat wat meer zijn dan luisteren en brainstormen. Het congres 'Biodiversiteit' biedt je dan ook een gevarieerd programma. Met interessante sprekers, maar ook met gelegenheid tot begeleid wandelen in de omgeving.

Vrijdagavond krijgen we **Dirk Draulans** te gast. Dirk is bioloog, journalist bij Knack en een bevlogen spreker en natuurliefhebber.

Zaterdag maken we kennis met Groen Europarlementslid **Sara Matthieu**, die door **Bart Staes** geïnterviewd wordt. Samen bekijken we in hoeverre de Green New Deal, die voorzitter van der Leyen heeft aangekondigd, de biodiversiteit zal ten goede komen.

Aansluitend gaan we op zoek naar 10 hefbomen om de biodiversiteit in Vlaanderen te behouden en te versterken. Vlaams parlementslid **Mieke Schauvliege** zit het plenaire congresgedeelte voor.

Zondagvoormiddag kan je van 09.00 tot 11.00 u deelnemen aan een waaier van wandel- en fietstochten, met als thema 'Biodiversiteit in de praktijk'. (Wie niet deelneemt aan de debatten, kan mee wandelen of fietsen.)

Van 11.00 tot 13.00 u beleven we het slotmoment. Gastvrouw is ons aller **Vera Dua**. Zij interviewt **Ignace Schops**, beheerder van het Nationaal Park Hoge Kempen en **Bart Staes** peilt naar de plannen van de natuurverenigingen om het verlies aan biodiversiteit in Vlaanderen te stoppen. GroenPlusvoorzitter **Mieke Vogels** trekt de conclusies en blikkt vooruit.

Waar brandt de lamp?

Het congres gaat door in het Centrum Kattevennen, Planetariumweg 18-19, te 3600 Genk. Info en inschrijvingen: www.groen-plus.be/congres.

De prijs mag geen hinder zijn. Bel Lieve Snauwaert, 0486/72.66.50 lieve.snauwaert@telenet.be.

Neem deel aan onze fotowedstrijd 'Bio & Divers', die nog loopt tot 1 augustus.

Je kan maximaal 5 foto's inzenden. De winnaars worden bekendgemaakt op het congres. Met je foto's kan je terecht op groenplusfoto@gmail.com. Het volledige reglement vind je op www.groen-plus.be.

GroenPlusactiviteiten

Fietsen in Rivierenland

Van 5 tot/met 9 augustus fietst, wandelt en vaart GroenPlus langs de mooiste plekjes van het Antwerpse Rivierenland. Deze activiteit staat open voor GroenPlusers uit alle provincies.

We vertrekken telkens vanuit Mechelen, ooit de hoofdstad der Nederlanden. Het programma is heel gevarieerd. We nemen je mee naar architecturale parels, groene stadsparken, een knap gerestaureerd fort en leiden je rond in een natuureservaat. Overnachten doen we in het Diocesaan Pastoraal Centrum, in Mechelen en in Hotel Vê.

Prijs voor 4 overnachtingen en ontbijt, lunch en diner is € 350/persoon voor leden van Groen. Niet leden betalen € 390 en zijn uiteraard welkom.

Inschrijven kan via www.groen-plus.be. Je bent pas ingeschreven na betaling van een voorschot van € 100 op rekening BE23 5230 8030 7991 van GroenPlus. Kan je niet de hele tijd mee, inschrijven voor een kortere periode kan ook.

Raadpleeg hiervoor Nora Bertels, nora.bertels@gmail.com, 0478/22.23.15.

We maken er weer een tof GroenPlus-evenement van!

Wandelen in bio-divers Damme

Damme kennen we allicht uit de lessen geschiedenis. In de Middeleeuwen had het stadje iets te maken met Brugge. Bruggelingen kennen Damme van de Damsevaart, of van de Dampoortsluis. Maar Damme heeft veel meer te bieden.

Tussen Brugge, de polders en het Zwin vind je kreekrestanten, knoestige knotwilgen, of met populieren beplante dijken die getuigen van de eeuwenlange strijd tussen mens en water. Je ondervindt er aan de lijve het verhaal van de natuur die een militaire vesting veroverde... Prof. Patrick Meire (dept. Biologie/UA en voorzitter Natuurpunt Damme) neemt ons op sleeptouw voor een boeiende wandeling.

Wanneer? Woensdag 28 juli, 14 uur.

Waar? Bezoekerscentrum Natuurpunt Damme, Dammesteenweg 2, 8340 Damme.

Link: www.natuurpunt.be/afdelingen/natuurpunt-damme.

Culturele zomersnoepjes

Kunst floreert deze zomer aan de Kust en in Brugge. GroenPlus heeft/geeft de mogelijkheid om tweemaal de Triënnale te bezoeken.

Over de Triënnale vind je info op www.triennalebrugge.be/nl. Afspraak op dinsdag 13 juli of 10 augustus 2021, om 10 uur voor het station van Brugge. We wandelen door de **Triënnale** tot ongeveer 16 à 17 uur. Met uiteraard een picknickplaats, waar we ook even kunnen uitrusten. Dus geen kunstkoers, maar een rustige kunstwandeling in dialoog. Minimum 8 deelnemers.

Zin in een halve **Beaufort 21**? Kan ook. Maar dan moeten we zelf een groepje maken van maximum 10 personen, want we moeten de halve kust sporen met de kusttram en proberen samen te blijven tussen al die toeristen!

Over Beaufort 21 vind je info op www.beaufort21.be

Je kan kiezen tussen 2 trajecten: Oostende-De Panne, of Oostende-Knokke.

Meld je voor beide activiteiten bij André Baert, via cccnot@telenet.be, 0472/87.31.14.

Werf mensen voor GroenPlus!

Gebruik het Zilverblad om mensen bij Groen(Plus) te betrekken. Je kan het blad achterlaten in de bib, bij de dokter of op een plaats waar mensen samenkomen. Als je een artikel tegenkomt dat een vriend of een kennis kan interesseren, bezorg het hem/haar, of vraag een extra nummer aan.

Extra nummers kan je opvragen via zilverblad@groen.be, of geef een telefoontje aan Walter Decoene, 0487/68.29.45.

Verantwoording

Tenzij uitdrukkelijk vermeld, berust de verantwoordelijkheid voor artikels en standpunten die in het Zilverblad verschijnen bij de steller ervan.

Colofon

Zilverblad is een uitgave van GroenPlus voor 55+ leden van Groen. Het blad verschijnt in maart, juni, september en december en wordt bij drukkerscollectief De Wrikker cvba gedrukt op cyclusPrint papier van 100% gerecycleerde vezels.

Verantw. uitgever: Mieke Vogels, Sergeant De Bruynestraat 78-82, 1070 Brussel.

Eindredactie: Walter Decoene.

Werkten mee aan dit nummer: Joris Willaert – Walter Decoene – Rita Van de Voorde – Mieke Schauvliege – Etienne Hoeckx – Catherine Stepman – Mieke Vogels – Bart Staes – Frans Roggen.

Redactieraad: Catherine Stepman – Elle Van Loy – Etienne Hoeckx – Frans Roggen – Ingrid Pira – Joris Willaert – Marleen De Vry – Mieke Vogels – Rita Van de Voorde – Walter Decoene – Bart Staes.

Foto's: Walter Decoene – Etienne Hoeckx – ASP – Hilde Mesdagh – Line Van Bellinghen – Centrum Kattevennen.

Op het internet?

Natuurlijk. Elk nummer verschijnt op de www.groen-plus.be, de website van GroenPlus. En je vindt er ook nog heel wat andere interessante informatie.

Uitschrijven voor de papieren versie kan, met een brief(kaart) aan: Redactie Zilverblad, p/a Henri De Braekeleerlaan 47a, 2630 Aartselaar, of een e-mail aan walter.decoene@gmail.com

FRANS ROGGEN

Après moi le déluge?

Serpentines, confetti, juichende massa's. Het rijk van de vrijheid kwam in zicht. Er ontbrak alleen nog vuurwerk, toen de terrassen opengingen. Waterwerk was er genoeg en als verzopen kiekens hebben we er noodgedwongen van genoten. Want als het mag, dan moet het.

Serieuw, ik zie hem graag, minister Frank. Echt waar. Maar het Rijk der Vrijheid, waar we naartoe moeten, dat sloeg hij toch zomaar uit zijn botten, op goed valle het uit. Voor de pandemie leefden we volgens hem in het Rijk van de Vrijheid. 't Is maar hoe je 't bekijkt.

In 't jaar '71 zat ik in de zomer in Knokke. Als babysit. Ik deed dat voor de centen en voor een knappe buurvrouw, die eigenlijk op mijn vader was. (Overigens, geen centen gezien en van die buurvrouw mocht ik blijven dromen.) Dat jaar aan het strand, in onzalige verveling, vielen de lieveheersbeestjes met bakken uit de lucht en vormden een krakend tapijt. Toen wist ik het al: de wereld was om zeep. En het was ONZE EIGEN SCHULD. Ik schreef dat ook aan mijn vader. Hij had me door en stuurde wat centen. Maar zoals ik al zei: ik wist dat het niet goed ging aflopen met de wereld. Tenminste, als we er niets aan deden voor het jaar 2000. Dat verkondigde toen de Club van Rome.

De baas van de UNO zegt nu dat we op de rand van de afgrond staan. Klimaatsgewijs. Zelf denk ik: 'We zijn al aan het vallen, maar 't is een diepe afgrond, dus kan het nog effe duren. (Dat vallen, bedoel ik.) Maar, en dat voorspel ik hier en nu, uit den losse pols: als we de bodem raken zal de klap tot in de hemel te horen zijn'. Die uitspraak van Antonio Guterres stond niet op de voorpagina van De Morgen, De Standaard of de Frut en dat was maar goed ook, anders had onze dochter weer geen oog dicht gedaan. En met die corona is het al zo erg. Depressie hangt als een harpij boven dit gezin. Mij maakt het boos. Daar moet ik zo oud voor geworden zijn. Zo boos! En ik weet het al vijftig jaar. Nee langer. Anuna zegt dat corona zeker met de klimaatcrisis te maken heeft. Ik denk dat ook. Al was het maar symbolisch.

Na de pandemie moet onze samenleving, onze economie 'omgeturnd' worden. Werd dit al niet gezegd? Maar wat? waar? en wanneer? En wie merkt er al iets van?

Toen Gwendolyn vond dat de vaccins moesten vrijgegeven worden, flakkerde de vlam van de hoop op in mijn borst. Charles 'Sofa' Michel zette meteen het puntje op de i. 'Helaba, van eigendom blijft men af! (Ook al is het geestelijk eigendom, dat met belastinggeld verworven is, hé Charles.) Moet minister Frank nu niet roepen: 'Eigendom is diefstel!' Want weer verdwijnt gemeenschapsbezit in de zakken van de Privé. Zoals binnenkort ook het Zorgbedrijf van Antwerpen. Waar zitten de Sossen als je ze nodig hebt? Op de party na de revolutie?

En ondertussen ligt Moeder Aarde op apegapen. Op intensive care. 't Zal mijn tijd nog wel duren, zeker?

Greta gaat ons niet graag zien. Zoveel is duidelijk.